

L Ö G

um söluskatt.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

1. gr.

Söluskatt skal greiða í ríkissjóð:

1. Af innlendum viðskiptum, eins og nánar er mælt fyrir um í II. kafla laganna.
2. Af innfluttum vörum, sem teknar eru til tollmeðferðar, eins og nánar er tiltekið í III. kafla laganna.

Ríkissjóður greiðir Jöfnunarsjóði sveitarfélaga einn fimmta hluta skatts þess, sem um ræðir í 1. tölulið.

II. KAFLI

Um söluskatt af viðskiptum.

2. gr.

Af andvirði seldrar vöru og verðmæta og endurgjaldi fyrir hvers konar starfsemi og þjónustu skal greiða 3% söluskatt, eftir því sem nánar er ákveðið í lögum þessum.

Hver sá, sem selur eða afhendir í atvinnuskyni vöru eða verðmæti, og hver sá, sem innir af höndum vinnu og þjónustu, skal með þeim takmörkunum, sem gerðar eru í lögum þessum, innheimta söluskatt skv. 1. málsgr. og standa skil á honum í ríkissjóð.

3. gr.

Söluskattskylda af seldri vöru eða vinnu skal almennt bundin við síðasta stig viðskipta, það er sölu til neytanda, en neytandi telst sá, sem ekki endurselur vöru eða vinnu í atvinnuskyni, sbr. næstu málsgr. hér á eftir.

Sé eigi annað fram tekið í lögum þessum, er sala á vörum skattfrjáls til aðila, sem kaupir þær til að selja aftur í atvinnuskyni eða sem efni í vöru, er hann hefur atvinnu af að framleiða eða selja, enda hafi hann tilkynnt starfsemi sína skv. 11. gr. Með sama hætti og með sömu skilyrðum er skattfrjáls sala á vinnu til aðila, sem endurselur verðmæti hennar.

Ákvæði 2. málsgreinar þessarar greinar taka ekki til hjálparefna eða óvaranlegra rekstrarvara, og skulu seljendur slíkra verðmæta ávallt innheimta söluskatt af þeim, nema þau séu sérstaklega undanþeginn skatti skv. ákvæðum 6. eða 7. gr. þessara laga.

4. gr.

Til skattskyldrar sölu og þjónustu telst meðal annars:

- a. Sala eða afhending frá smásala eða smásölufyrirtæki, þar með talin pöntunarfélög, lausaverzlun, tilboðasöfnun, sala vara í umboðssölu og sala við frjáls uppboð. Einnig sala eða afhending frá heildsala eða heildsölufyrirtæki til neytanda.
- b. Afhending vöru til greiðslu á vöru, vinnu, þjónustu eða öðru, sem láta á eða látið hefur verið í té.

- c. Sala eða önnur afhending vara, vinna eða þjónusta látin í té af iðnaðarmönnum eða iðju- og iðnaðarfyrirtækjum, þar með talin afhending vöru, sem framleidd er eða unnið er að eftir pöntun. **10** 22. marz
- d. Sala eða önnur afhending vara, vinnu eða þjónustu annarra aðila, sem stunda sjálfstæða starfsemi.
- e. Úttekt eiganda úr eigin fyrirtæki, hvort sem um er að ræða vöru, vinnu eða þjónustu, þar með talin þjónusta viðgerðarverkstæða vegna eigin rekstrar.
- f. Hvers konar sala, afhending eða þjónusta látin í té í matsölu-, veitinga- og gisti- húsum, þvottahúsum, efnalaugum, hárgreiðslustofum, rakarastofum og öðrum snyrtistofum, flutningastarfsemi, sem ekki er sérstaklega undanþegin, kvikmyndaleiga, véla- og önnur lausafjárleiga, afgreiðsla farartækja, fyrirgreiðsla ferðaskrifstofa og önnur slík starfsemi, sýningar í kvikmyndahúsum, leikhúsum og hvers konar skemmtistarfsemi, og tekur þetta einnig til sölu, afhendingar og þjónustu fyrir hina skattskylda aðila sjálfa.
- g. Leiga gistihúsa og samkomuhúsa.
- h. Sala á raforku og heitu vatni frá rafmagnsveitum og hitaveitum.
- i. Sala hvers konar váttrygginga, sem lög nr. 20/1954 taka til, þó ekki líftrygginga.
- j. Innflutningur vöru til eigin neyzlu eða nota innflytjanda. Skal skatturinn þá reiknaður af tollverði vöru að viðbættum aðflutningsgjöldum, innflutnings- söluskatti, innflutningsgjaldi, ef það er á vörunni, og viðbætt 10% áætlaðri álagningu. Skatt þennan skal greiða við tollmeðferð vöru.
- Ráðherra getur með reglugerð sett fyllri ákvæði um skattskyldu.

5. gr.

Söluskattskyldir eru:

- a. Allir þeir aðilar, sem skattskyldir eru skv. lögum nr. 46/1954, um tekjuskatt og eignarskatt, og hafa með höndum einhvern þann atvinnurekstur eða starfsemi, sem skattskyld er skv. lögum þessum, og ekki eru sérstaklega undanþegnir söluskattskyldu.
- b. Allir þeir aðilar, sem skattfrjálsir eru skv. fyrrgreindum lögum um tekjuskatt og eignarskatt, eða sérstökum lögum, ef þeir hafa með höndum sams konar eða svipaða starfsemi eða viðskipti og þeir aðilar, sem skattskyldir eru skv. a-lið þessarar greinar, einnig opinber fyrirtæki, enda þótt starfsemi þeirra sé ekki sama eðlis. Má ákveða þetta nánar í reglugerð og einnig um skattfrelsi fyrir tiltekna flokka aðila, sem skattskyldir verða eftir þessum staflið.
- c. Umboðsmenn og aðrir aðilar, sem eru í fyrirsvari fyrir erlenda aðila, sem hafa hér á landi söluskattskylda starfsemi eða viðskipti.

6. gr.

Undanþegin söluskatti er sala eftirtalinna vara og verðmæta:

1. Vörur, sem seldar eru úr landi.
2. Nýmjólk, nema um veitingasölu sé að ræða.
3. Fiskumbúðir og kjötpokar.
4. Fiskinet, fiskilínur, önglar og öngultaumar, þó ekki sporttæki.
5. Salt, annað en í smásöluumbúðum.
6. Beitusíld.
7. Tilbúinn áburður, annar en í smásöluumbúðum.
8. Grasfræ.
9. Fóðurvörur.
10. Flugvélaeldsneyti.

- 10 11. Innland dagblöð og hliðstæð blöð, svo og tímarit, sem ekki eru gefin út í ágóðaskyni.
22. marz
12. Fasteignir, skip, flugvélar og flugvélavara hlutir.
 13. Lausafé, sem seljandi hefur notað í eigin þágu eða við starfsemi sína, enda geti salan ekki talizt til atvinnurekstrar.
 14. Heimilisnotkun bónda á eigin framleiðsluvörum.
 15. Vörur, sem taldar eru í 2. gr. tollskrárlaga.

Heimilt er að endurgreiða söluskatt af efni, vinnu, vélum og tækjum í skip og báta, sem smíðaðir eru innanlands. Má miða endurgreiðsluna við tiltekna fjárhæð á rúmlest.

7. gr.

Eftirtalin starfsemi og þjónusta er undanþegin söluskatti:

1. Vinna við húsbýggingar og aðra mannvirkjagerð, svo og vinna við endurbætur og viðhald slíkra mannvirkja. Undanþága þessi tekur einvörðungu til þeirrar vinnu, sem unnin er á byggingarstað, en ekki til vinnu við framleiðslu eða aðvinnslu byggingarvara í verksmiðju, verkstæði eða starfsstöð.
2. Vinna við skipaviðgerðir og flugvéla viðgerðir.
3. Vöruflutningar, enn fremur fólksflutningar almennra leigubifreiða á bifreiðastöðvum, eftir því sem ráðherra ákveður nánar.
4. Húsaleiga, þó ekki leiga gistihúsa og samkomuhúsa.
5. Útfararþjónusta.
6. Rekstur sjúkrahúsa, fæðingarstofnana, heilsuhæla og annarra þvilíkra stofnana.
7. Sala fasteigna, skipa, flugvéla, verðbréfa og annarra þvilíkra verðmæta.
8. Lækningar og lögfræðistörf og önnur hliðstæð þjónusta, eftir því sem ráðherra ákveður.
9. Sala listamanna á eigin verkum.
10. Sala neyzluvatns.
11. Póst- og símaþjónusta, svo og þjónusta banka og sparisjóða.

Ráðherra kveður nánar á um það, hvað fellur undir undanþáguákvæði þessarar greinar og næstu greinar hér á undan.

8. gr.

Reki aðili margháttaða starfsemi, þannig að sumir þættir hennar eru skattskyldir, en aðrir skattfrjálsir, er það skilyrði fyrir því, að þau viðskipti, sem stafa af hinni skattfrjálsu starfsemi, geti við framtal og skattútreikning komið til frádráttar heildarveltu aðila, að hin skattfrjálsu og skattskyldu viðskipti séu greinilega aðgreind bæði í bókhaldi hans og í framtali, svo að fullnægjandi sé talið að dómi skattyfirvalda.

Eigi er seljanda vöru eða þjónustu heimilt að falla frá innheimtu söluskatts, nema óyggjandi sé, að ekki sé um sölu til neytanda að ræða.

Ráðherra getur ákveðið, að þeir aðilar, sem viðskipti hafa bæði við neytendur og endurseljendur, skuli heimta söluskatt af verði allrar vöru og þjónustu, er þeir selja, afhenda eða inna af hendi.

Nú hefur endurseljandi keypt vöru, vinnu eða þjónustu og greitt af því söluskatt, og er honum þá heimilt að draga innkaupsverðið frá söluskattskyldri veltu sinni. Hafi hann hins vegar enga söluskattskylda veltu fram að telja eða söluskattskyld velta hans nemur lægri fjárhæð en nefnd innkaup, þá skal hann fá endurgreiddan þann söluskatt, sem hann þannig hefur ofgreitt. Endurgreiðsla kemur þó eigi til greina, nema hinn ofgreiddi söluskattur sé minnst kr. 1 000.00 á ári.

9. gr.

Söluskattur miðast við heildarendurgjald eða heildarandvirði vöru, starfsemi og þjónustu án frádráttar nokkurs kostnaðar eða þjónustugjalds, án tillits til þess,

í hverju greiðsla er fólgin, og þótt um sé að ræða skipti gegn vöru eða þjónustu. **10**
Söluskattur skv. þessum kafla laganna, telst þó ekki með heildarandvirðinu.

22. marz

Sé um að ræða skipti á vöru eða þjónustu, gjafir, afhending vara án endurgjalds, úttekt eiganda úr eigin fyrirtæki eða ef greitt er í vörum eða þjónustu, skal miða við almennt gangverð í sams konar viðskiptum.

Við sölu vara í umboðssölu skal skatturinn reiknast af heildarandvirði vörunnar. Framreiðsla á veitingastöðum telst ekki umboðssala.

10. gr.

Nú vanrækir aðili að taka söluskatt af vöru, vinnu eða annarri þjónustu, sem skattskyld er eftir lögum þessum, og ber honum eigi að síður að standa skil á skattinum.

11. gr.

Allir þeir, sem skattskyldir eru skv. II. kafla laga þessara, skulu innan eins mánaðar frá því lögin öðlast gildi tilkynna skattstjóra eða skattanefnd, þar sem þeir eru heimilisfastir, um rekstur sinn eða starfsemi. Í tilkynningu skal greina nafn og heimilisfang aðila, firmanafn atvinnu, ef það er notað, hvers konar rekstur er um að ræða, hver eða hverjir séu eigendur og hver eða hverjir stjórnendur.

Þeir, sem hefja skattskylda starfsemi eftir að lög þessi öðlast gildi, skulu tilkynna það skattstjóra eða skattanefnd þar, sem þeir eru heimilisfastir, um leið og starfsemi hefst, og láta fylgja þær upplýsingar, sem getið er um í næstu málsgrein hér á undan.

Sá, sem tilkynnt hefur starfsemi sína skv. 1. og 2. mgr. og er heimilt að kaupa vöru eða vinnu án söluskatts skv. 2. mgr. 3. gr., fær hjá skattstjóra eða skattanefnd skirteini um, að hann hafi tilkynnt starfsemi sem endurseljandi vöru eða vinnu. Slík skirteini skulu gefin út til ákvæðins tíma, en falla þó jafnskjótt úr gildi og aðili hættir starfsemi þeirri, sem þau taka til, enda ber honum þegar í stað að tilkynna það viðkomandi skattyfirvöldum. Ofangreind skirteini veita eigi rétt til kaupa á öðrum vörum eða vinnu án söluskatts en þeim, sem 2. mgr. 3. gr. tekur til.

Hætti aðili starfsemi, sem er skattskyld skv. lögum þessum, eða breyti um starfhætti eða heimilisfang, ber að tilkynna það skattstjóra eða skattanefnd í viðkomandi umdæmi.

Heimilt skal að krefja alla húseigendur um upplýsingar um atvinnurekendur og aðra, sem hafa verzlun, verkstæði, skrifstofur eða aðra starfsstöð í húsum þeirra.

Með reglugerð má setja nánari ákvæði um þau atriði, er grein þessi fjallar um.

12. gr.

Aðilar þeir, sem skattskyldir eru skv. 5. gr., skulu senda skattstjóra eða skattanefnd þar, sem þeir eru heimilisfastir, skýrslu um heildarveltu sína á hverjum ársfjórðungi, þar með talin úttekt til eigin nota, ásamt upplýsingum um skattfrjálsa sölu, á þar til gerðum eyðublöðum.

Skattskyldur aðili skal til viðbótar því, sem skýrslueyðublöðin gefa tilefni til, skýra frá öðrum atriðum, sem kunna að skipta um skattlagninguna. Einnig skal skattskyldum aðila skylt að láta skattyfirvöldum í té í því formi, sem óskað er, sundurliðun á skattfrjálsri sölu.

Skýrsla skal hafa borizt skattyfirvöldum í síðasta lagi innan 15 daga frá lokum hvers ársfjórðungs. Skattskyldir aðilar skulu innan sama tíma greiða til innheimtumannanna ríkissjóðs söluskatt þann, sem þeim ber að standa skil á fyrir ársfjórðunginn. Síðasti dagur framtalsfrestsins telst gjalddagi alls skattsins fyrir þann ársfjórðung, hvort sem hin skattskyldu viðskipti eru talin fram eða ekki.

10 Skattstjóri eða skattanefnd skal síðan rannsaka skýrslurnar og leiðrétta skattinn, ef hann er rangt fram talinn.

Einnig skulu skattstjórar eða skattanefnd áætla skatt af viðskiptum þeirra aðila, sem ekki senda skýrslu innan tilskilins tíma, senda enga skýrslu eða ef framtali er ábótavant.

Skattálagningu skal lokið innan mánaðar eftir lok hvers ársfjórðungs og skattupphæðin tilkynnt innheimtumanni og skattgreiðanda.

Hafi einhver, sem greiða skal söluskatt, eigi skilað honum innan mánaðar frá gjalddaga, skal hann greiða 1½% í dráttarvexti fyrir hvern byrjaðan mánuð frá gjalddaga. Þá má innheimtumaður láta lögregluna stöðva atvinnurekstur hans, þar til full skil eru gerð, með því m. a. að setja verkstofur, skrifstofur, útsölur, tæki og vörur undir innsigli.

13. gr.

Peir, sem ekki vilja sætta sig við ákvörðun skattstjóra eða skattanefndar á söluskatti, geta kært hann til þeirra innan 10 daga frá því að skattur var ákveðinn. Skattstjóri eða skattanefnd skal kveða upp úrskurð um kærana og tilkynna úrskurðinn í ábyrgðarbréfi innan 10 daga frá lokum kærufrests.

Úrskurðum þeirra má áfrýja til ríkisskattanefndar, sem kveður upp fullnaðarúrskurð.

Kærufrestur til ríkisskattanefndar skal vera 15 dagar frá dagsetningu úrskurðar skattstjóra eða skattanefndar og úrskurðarfrestur ríkisskattanefndar jafnlangur.

Fjármálaráðherra hefur heimild til að skjóta ákvörðunum skattstjóra eða skattanefndar til ríkisskattanefndar án tillits til kærufresta.

Áfrýjun skattákvörðunar eða deila um skattskyldu frestar ekki eindaga skattsins né leysir undan neinum þeim viðurlögum, sem lögð eru við vangreiðslu hans, en ef skattur er lækkaður eftir úrskurði eða dómi, skal þegar endurgreiða það, sem lækkuninni nemur.

14. gr.

Ágreining um skattskyldu og skatthæð má bera undir dómstóla, en það skal þó gert innan 6 mánaða, frá því að ríkisskattanefnd úrskurðaði málið.

15. gr.

Skattstjórum og skattanefndum er heimilt að krefjast af þeim, sem telja má gjaldskylda, allra nauðsynlegra gagna til skýringar á framtali. Enn fremur er skattayfirvöldum heimilt að krefjast aðgangs að bókhaldsgögnum aðila, samningum, verzlunarbréfum og öðrum slíkum skjölum, til athugunar og endurskoðunar. Á sama hátt er heimilt að krefja skattþegn og ábyrga forstöðumenn skattskyldra fyrirtækja eða stofnana um nauðsynlegar upplýsingar svo og að þeir veiti eftirlitsmönnum eða endurskoðendum skattayfirvalda aðgang að skrifstofum, vinnustöðvum, vörugymsluhúsum og öðrum þess háttar stöðum til birgðakönnunar og annars eftirlits með viðskiptum hlutaðeigenda.

Þá hafa skattstjórar og skattanefndir rétt til þess að krefjast upplýsinga af þeim, er hafa keypt af söluskattskyldum aðila eða selt honum vörur eða haft við hann önnur viðskipti. Einnig skulu félög og félagasamtök atvinnurekenda, iðnaðarmanna og annarra viðkomandi aðila skyld að gefa upplýsingar um meðlimi sína og atvinnu þeirra.

Opinberar stofnanir skulu veita aðgang að öllum gögnum, er að dómi skattstjóra og skattanefnda eru nauðsynleg til endurskoðunar framtals og ákvörðunar skatts, og er forstöðumönnum og starfsmönnum nefndra stofnana skylt að láta skattstjóra,

skattanefnd eða starfsmönnum þeirra í té alla nauðsynlega aðstoð og upplýsingar, sem óskað er eftir og unnt er að veita.

10
22. marz

16. gr.

Fjármálaráðherra getur falið skattstjóranum í Reykjavík eftirlit og rannsókn hjá söluskattskyldum aðilum utan Reykjavíkur, og við þá rannsókn og eftirlit getur hann gert viðkomandi aðilum að greiða söluskatt, en ætíð skal hann gera aðilum aðvart, áður en hann leggur söluskatt þannig á eða breytir honum. Aðili getur og kært slíka álagningu og hækkun til skattstjóra og rikisskattanefndar, og gilda þá jafnlangir kærufrestir og úrskurðarfrestir og við hina ársfjórðungslegu álagningu, sbr. 12. og 13. gr. laga þessara.

III. kafli.

Söluskattur af innflutningi.

17. gr.

Greiða skal 7% — sjö af hundraði — af tollverði allrar innfluttrar vöru að viðbættum aðflutningsgjöldum og áætlaðri álagningu 10% — tíu af hundraði —. Gjaldskyldan tekur einnig til gjafa, sýnishorna og þess háttar.

Undanþegnar söluskatti af innfluttum vörum eru vörur þær, sem 2. gr. tollskrárlaganna tekur til, einnig viðgerðir á skipum og flugvélum framkvæmdar erlendis og flugvélavarahlutir.

Af vélum, sem settar eru í íslensk skip erlendis, skal greiða jafnháan söluskatt og af innfluttum vélum, enda sé eigi um nýbyggingu skips að ræða.

18. gr.

Ráðherra er heimilt með reglugerð að undanþiggja tilteknar vörutegundir söluskatti við innflutning.

Þá er ráðherra og heimilt að endurgreiða innflutningssöluskatt af efni í skip, veiðarfæri og umbúðir um íslenskar afurðir til útflutnings.

19. gr.

Söluskattur af innflutningi svo og söluskattur skv. j-lið 4. gr., nýtur sömu lögverndar og aðflutningsgjöld. Að þessu og öðru leyti gilda ákvæði laga um tollskrá o. fl. (lög nr. 90/1954 og síðari breytingar á þeim) og ákvæði laga um tollheimtu og tolleftirlit (lög nr. 68/1956) eftir því, sem við á um söluskatt af innfluttum vörum.

IV. KAFLI.

Ýmis ákvæði.

20. gr.

Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, getur fjármálaráðherra ákveðið að undanþiggja söluskatti tilteknar tegundir vörusölu, vinnu eða þjónustu umfram það, sem undanþegið er í 6. og 7. gr.

Skattstjóri eða skattanefnd getur ákveðið, að innheimta megi allan söluskatt ársins á gjalddaga síðasta ársfjórðungs, ef um smávægileg viðskipti er að ræða hjá þeim, sem á að standa skil á skattinum.

Fjármálaráðherra má ákveða, að ekki skuli leggja söluskatt á viðskipti, ef ársvelta nemur eigi meira en kr. 1 000.00.

Ákveða má, að söluskattur af aðgangseyri að skemmtunum sé innheimtur með skemmtanaskatti.

10 Að því er varðar þær vörur, sem Tóbakseinkasala ríkisins selur, er ráðherra
22. marz heimilt að ákveða, að þeir aðilar, sem hafa með höndum smásölu slíkra vara, skuli greiða til einkasölnunnar söluskatt skv. II. kafla laganna af þeim vörum, um leið og þeir greiða kaupverð þeirra, og miðast skatturinn við smásöluverð.

Ráðherra er einnig heimilt að ákveða, að innflytjendur olíu og benzíns skuli taka söluskatt, skv. II. kafla laganna, við sölu eða afhendingu þessara vara til umboðsmanna sinna eða annarra aðila. Skal skatturinn miðast við smásöluverð.

Ráðherra kveður nánar á um, hvaða tegundir olíu skuli falla undir ákvæði þessarar málgreinar.

21. gr.

Ef söluskattskýrsla er ekki send á tilskildum tíma og skattur því áætlaður, skal ekki lækka skatt aðila, þótt hann kæri, nema hann sanni, að viðskipti hans hafi verið áætluð meira en 10% hærri en þau voru í reynd. Sé mismunur 10% eða meira, skal greiða skatt af hinum raunverulegu upphæðum að viðbættum 10%. Sé mismunur minni en 10%, skal greiða skatt af þeirri upphæð, sem áætluð var. Sama regla gildir, ef söluskattskýrslu er ábótavant og skattur þess vegna áætlaður, en ekki úr ágöllum bætt, þótt skattaðili hafi fengið um það áskorun frá skattstjóra eða skattanefnd. Ákvæðum þessarar málgreinar þarf þó eigi að beita, ef skattaðili færir gildar ástæður sér til afsökunar.

Sé skattur vanreiknaður eða viðskipti dregin undan, má gera aðila söluskatt 5 ár aftur í tímann.

22. gr.

Söluskatt, bæði af innfluttum vörum og af öðrum viðskiptum, skal greiða til tollyfirvalda — tollstjórans í Reykjavík, bæjarfógeta í öðrum kaupstöðum, sýslumanna í sýslum og sérstakra lögreglustjóra.

Sömu embættismenn — í Reykjavík borgarfélagi — skulu tilkynna skattstjóra eða skattanefndum um þá atvinnurekendur og aðra söluskattskylda aðila, sem andast eða verða gjaldþrota.

23. gr.

Verð vöru, vinnu og þjónustu má hækka sem söluskatti nemur.

24. gr.

Skatt- og tollyfirvöldum, starfsmönnum þeirra og erindrekum er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn, að skýra óviðkomandi mönnum frá því, er þeir komast að í starfi sínu um viðskipti einstakra manna og fyrirtækja. Þessi þagnarskylda og ábyrgð hennar helzt, þó að hlutaðeigandi starfsmenn láti af starfi sínu.

25. gr.

Nú skýrir skattskyldur aðili af ásetningi eða stórfelldu gáleysi rangt frá því, er máli skiptir um söluskatt hans, og skal hann þá greiða sekt, sem skal eftir mála-vöxtum ákveðin allt að tífaldri þeirri söluskattsupphæð, sem tapast hefur við vanrækslu hans eða rangfærslu, og auk þess greiði hann hinn vantalda söluskatt. Fjármálaráðherra ákveður sektina, nema hann eða sá, sem í hlut á, óski eftir, að málinu sé vísað til dómstólanna.

26. gr.

Brot þau, sem um ræðir í 25. gr., ef málum út af þeim er vísað til dómstólanna, misnotkun skírteina þeirra, sem um ræðir í 3. mgr. 11. gr., vanræksla söluskattskylds

aðila á því að tilkynna starfsemi sína, svo sem fyrir er mælt í 1. og 2. mgr. 11. gr., 10 vanræksla eða tregða á að veita upplýsingar eða láta í té aðstoð eða gögn, varða 22. marz sektum í ríkissjóð allt að kr. 100000.00 eða varðhaldi, nema þyngri refsing liggi við skv. öðrum lögum.

Refsiákvæðum laga þessara skal beita gegn eigendum, stjórnendum eða framkvæmdastjórum fyrirtækis eða atvinnurekstrar.

Sektir skv. grein þessari má innheimta með aðför.

Mál út af brotum á lögum þessum skulu rekin að hætti opinberra mála.

27. gr.

Um þau atriði, sem ekki eru sérstök ákvæði í lögum þessum, fer skv. lögum nr. 46/1954, um tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á.

Fjármálaráðherra getur með reglugerð sett nánari fyrirmæli um framkvæmd laga þessara, þar á meðal fyrirskipað sérstakt bókhald, þar með talið birgðabókhald, fyrir alla söluskattskylda aðila, svo og um löggildingu þess, færslu og geymslu.

Í sömu reglugerð má mæla fyrir um framtalsgögn og skjöl, sem þeim skulu fylgja.

Í reglugerðinni má ákveða sektir fyrir brot gegn henni, þar á meðal dagsektir.

28. gr.

Við gildistöku laga þessara falla úr gildi 13. og 14. gr. laga nr. 4/1960, um efnahagsmál, III. kafli laga nr. 100/1948 með þeim breytingum, sem leiðir af 2.—4. gr. laga nr. 112/1950 og 4. gr. laga nr. 67/1959, sbr. þó c- og d-liði ákvæða til bráðabirgða hér á eftir. Þá falla og úr gildi öll önnur lagaákvæði, sem brjóta kunna í bága við lög þessi. Þó skulu framangreind lagaákvæði um söluskatt, útflutningssjóðsgjald og gjald samkvæmt 13. gr. laga nr. 4/1960 halda gildi sínu um álagningu, innheimtu, endurskoðun fyrri álagninga, viðurlög og önnur atriði, sem þessi gjöld varða.

29. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

- a. Frá gildistöku laga þessara og til ársloka 1960 skal, til viðbótar 7% söluskatti skv. III. kafla laganna, greiða 8% — átta af hundraði — af tollverði allrar innfluttrar vöru, að viðbættum aðflutningsgjöldum og áætlaðri álagningu 10% — tíu af hundraði —, og skulu ákvæði III. kafla laga þessara gilda um þennan viðbótarskatt. Af viðbótarskatti þessum skal ríkissjóður greiða $\frac{1}{5}$ hluta til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga.
- b. Nú hefur innflytjandi, áður en lög þessi ganga í gildi, afhent til tollmeðferðar skjöl, sem að öllu leyti eru fullnægjandi til þess, að hægt sé að tollafgreiða viðkomandi vöru þegar í stað, og skal þá ekki heimta af henni viðbótarsöluskatt skv. a-lið bráðabirgðaákvæða þessara, en þó því aðeins, að vara sé tollafgreidd innan 6 daga frá gildistöku laga þessara. Sama gildir um skatt skv. j-lið 4. gr., þegar hann kemur til framkvæmda, sbr. d-lið hér á eftir.
- c. Ákvæði um iðgjaldaskatt í 14. gr. laga nr. 4/1960 skulu halda gildi sínu til 31. desember 1960, og gilda ákvæði síðasta málsliðar 28. gr. laga þessara um skatt þennan. Til sama tíma skal eigi greiða söluskatt skv. II. kafla laga þessara af þeim iðgjöldum, sem greiddur er af iðgjaldaskattur.

- 10 d. Skattheimta skv. II. kafla laganna kemur eigi til framkvæmda fyrr en 1. apríl
22. marz 1960, og er frestað til sama tíma afnámi III. kafla laga nr. 100/1948 með síðari breytingum, sbr. 4. gr. laga nr. 67/1959 að því er varðar söluskatt af innlendra framleiðslu og þjónustu o. fl., enn fremur er frestað til sama tíma afnámi 13. gr. laga nr. 4/1960.

Ákvæði síðasta málsliðar 28. gr. gilda einnig um gjöld skv. bráðabirgða-ákvæðinu í þessum staflið.

- e. Hafi verið gerður samningur um sölu vöru, vinnu eða þjónustu fyrir gildistöku laga þessara, en afhending hins selda og greiðsla skyldi fara fram eftir gildistöku þeirra, og sala eða afhending sams konar vöru, vinnu eða þjónustu verður skattskyld samkvæmt lögum þessum, þá skal kaupandi greiða viðbót við samningsgreiðsluna sem svarar söluskattinum, nema sannað sé, að skatturinn hafi verið talinn með í kaupverðinu við ákvörðun þess.

Gjört að Bessastöðum, 22. marz 1960.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Gunnar Thoroddsen.

11

18. febr.

AUGLÝSING

um samkomulag um viðskipti milli Íslands og Sovétríkjanna.

Hinn 23. janúar 1960 var undirritaður í Moskva bókun um gagnkvæmar vöru-afgreiðslur frá Íslandi og Sovétríkjunum á árunum 1960—1962. Byggist samkomulagið á viðskipta- og greiðslusamningi Íslands og Sovétríkjanna frá 1. ágúst 1953 (Stj.tíð. A 51/1953), sem skal halda gildi sínu til 31. desember 1962, en gildistíminn getur framlengt eins og ákveðið er í 13. grein hans.

Í samkomulaginu og vörulistunum, sem því fylgja, er gert ráð fyrir, að árlega verði flutt út næstu 3 árin til Sovétríkjanna 3000—3200 tonn af freðfiski, 1200 tonn af saltsíld, svo og fryst síld, ull og gærur. Enn fremur ýmsar vörur, þar á meðal ullarteppi og úlpur fyrir 6 milljónir króna. Helztu útflutningsvörur frá Sovétríkjunum verða brennsluoliur, benzin, antrasít og koks, vélar og tæki, bifreiðar og bifreiðavarahlutir, steypustyrktarjárn og aðrar járn- og stálvörur, gaspípur, jarðstrengir, aluminiumvörur, timbur, ýmsar kornvörur og aðrar vörur fyrir 6 milljónir króna.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 19. febrúar 1960.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Henrik Sv. Björnsson.